

DECIZIE

19 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva, Valentina Clevadi
Oleg Sternioală, Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Roman Doroftei,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Roman Doroftei
împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la
judecarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2016, prin care a
fost admis apelul declarat de către Ministerul Justiției, casată parțial hotărârea
Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 18 februarie 2016 și emisă în
această parte o nouă hotărâre, iar în rest hotărârea a fost menținută,

c o n s t a ț ă:

La data de 05 ianuarie 2016, Roman Doroftei a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării
dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin pct. 1.1 nr. 6 din
hotărârea nr. 17 din 11 decembrie 2013 Comisia de licențiere a profesiei de avocat
a Uniunii Avocaților din RM a dispus de a nu-l admite în profesia de avocat.

Menționează că, la data de 15 ianuarie 2014, nefiind de acord cu decizia
enunțată, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Comisiei de licențiere a
profesiei de avocat a Uniunii Avocaților din RM, prin care a solicitat anularea
acesteia.

Susține că, prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 22 mai
2014 acțiunea a fost admisă, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 aprilie
2015 a fost admis apelul declarat de către Comisia de licențiere a profesiei de
avocat a Uniunii Avocaților din RM, casată hotărârea primei instanțe și emisă o
nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Afirmă că, ulterior, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 11
noiembrie 2015 a fost admis recursul declarat de către el, au fost casate integral
decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea constatării ca fiind
susținută proba verbală cu numărul 2 cu admiterea în profesia de avocat și obligării
Comisiei de licențiere a profesiei de avocat a Uniunii Avocaților din RM de a
elibera actele de rigoare în acest sens și a fost emisă în această parte o nouă

hotărâre, prin care pretenția enunțată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, iar în rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Consideră că, a fost încălcat termenul rezonabil de judecare a cauzei prevăzut de art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Dreptului Omului și a Libertăților Fundamentale.

Relevă că, în conformitate cu art. 192 alin. (2) CPC, cauza menționată urma a fi examinată în mod prioritar și urgent.

Mai relevă că, conform art. 22 din Legea contenciosului administrativ, prima ședință de înfățișare trebuia fixată în cel mult 10 zile de la data punerii cererii pe rol, iar pârâta trebuia să prezinte documentele solicitate la prima zi de înfățișare, astfel, procesul judiciar, în procedura contenciosului administrativ, urma să se desfășoare cu celeritate.

Consideră că, depășirea termenului rezonabil este oglindit în procesele-verbale ale ședințelor de judecată, care sunt consecvente, logice, clare, veridice, care coroborează și se confirmă cu toate materialele cauzei și din care rezultă că cauza a fost examinată timp de 01 an și 10 luni (22 luni).

Suține că, prin tergiversarea examinării cauzei i-a fost lezat dreptul la muncă, garantat prin art. 6 și 7 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale și art. 43 din Constituția RM, precum și i-a fost cauzat prejudiciu moral.

Solicită constatarea încălcării dreptului său la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile la cererea sa de chemare în judecată împotriva Comisiei de licențiere a profesiei de avocat a Uniunii Avocaților din RM cu privire la contestarea în parte a actului administrativ și încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției a sumei de 20000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătoriai Buiucani mun. Chișinău din 18 februarie 2016 acțiunea a fost admisă parțial, a fost constatată încălcarea termenului rezonabil de examinare a cauzei civile la cererea de chemare în judecată a lui Roman Doroftei împotriva Comisiei de licențiere a profesiei de avocat a Uniunii Avocaților din RM cu privire la contestarea în parte a actului administrativ și a fost încasată din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Roman Doroftei suma de 10000 lei, cu titlu de prejudiciu moral. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2016 a fost admis apelul declarat de către Ministerul Justiției, casată parțial hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

La data de 18 iulie 2016, Roman Doroftei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este ilegală, deoarece instanța de apel a încălcat normele de drept procedural și, anume, a examinat cauza în lipsa sa, fără a executa procedura legală de citare reglementată de art. art. 100-108 CPC.

Menționează că, instanța de apel a emis o decizie a cărei motivare contravine dispozitivului acesteia.

Relevă că, instanța de apel nu a constatat și determinat cu certitudine circumstanțele importante ale cauzei, nu a verificat minuțios temeinicia acțiunii și legalitatea raporturilor juridice care au importanță pentru soluționarea cauzei.

Susține că, problema supusă soluționării urma a fi abordată și prin prisma practicii constante a CEDO și cea a Curții Supreme de Justiție. Or, decizia recurată contravine totalmente jurisprudenței naționale și europene.

Afirmă că, instanța de apel a încălcat normele de drept material și, anume, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea, precum și a apreciat arbitrar și tendențios înscrisurile.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 05 octombrie 2016 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, Roman Doroftei a solicitat constatarea încălcării dreptului său la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile la cererea sa de chemare în judecată împotriva Comisiei de licențiere a profesiei de avocat a Uniunii Avocaților din RM cu privire la contestarea în parte a actului administrativ și încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției a sumei de 20000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii, constatând încălcarea termenului rezonabil de examinare a cauzei civile la cererea de chemare în judecată a lui Roman Doroftei împotriva Comisiei de licențiere a profesiei de avocat a Uniunii Avocaților din RM cu privire la contestarea în parte a actului administrativ și încasând din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Roman Doroftei suma de 10000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, în rest respingând acțiunea.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către Ministerul Justiției, a ajuns la concluzia temeiniciei acestuia, casând parțial hotărârea primei instanțe și pronunțând o nouă hotărâre, prin care a respins acțiunea, în rest menținând hotărârea primei instanțe.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții de Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, a ajuns la concluzia că, soluția dată de către instanța de apel este greșită.

În conformitate cu art. 4 CPC, sarcinile procedurii civile constau în judecarea justă, în termen rezonabil, a cauzelor de apărare a drepturilor încălcate sau contestate, a libertăților și a intereselor legitime ale persoanelor fizice și

juridice și asociațiilor lor, ale autorităților publice și ale altor persoane care sunt subiecte ale raporturilor juridice civile, familiale, de muncă și ale altor raporturi juridice, precum și în apărarea intereselor statului și ale societății, în consolidarea legalității și a ordinii de drept, în prevenirea cazurilor de încălcare a legii.

În conformitate cu art. 192 alin. (1) CPC, pricinile civile se judecă în prima instanță în termen rezonabil. Criteriile de determinare a termenului rezonabil sunt: complexitatea pricinii, comportamentul participanților la proces, conduita instanței judecătorești și a autorităților relevante, importanța procesului pentru cel interesat. Respectarea termenului rezonabil de judecare a pricinii se asigură de către instanță.

Conform art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești poate adresa în instanță de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condițiile stabilite de prezenta Lege și de legislația procesuală civilă. Repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se face doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv persoanei care a depus cererea de reparare a prejudiciului.

Totodată, Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, în art. 6 § 1, statuiază că, orice persoană are dreptul de a-i fi examinată cauza în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil, de către un tribunal independent și imparțial, stabilit prin lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa.

Cerința Convenției trebuie raportată la fiecare caz în parte, luând în considerare durata procedurii, natura pretențiilor, complexitatea procesului, comportamentul autorităților competente și al părților, dificultatea dezbaterilor, aglomerarea rolului instanței și exercitarea căilor de atac.

Judecarea procesului într-un termen rezonabil are ca scop înlăturarea incertitudinii în care se găsesc părțile prin restabilirea, cât mai curînd posibil, a drepturilor încălcate și prin reinstaurarea legalității, care trebuie să guverneze toate raporturile juridice într-un stat de drept, ceea ce constituie o garanție a unui proces echitabil.

Articolul 4 alin. (2) și (3) din Legea menționată prevede că, instanța de judecată care examinează în fond cauza, organul de urmărire penală, autoritatea implicată în proces sau, după caz, executorul judecătoresc ori autoritatea responsabilă de executarea hotărârii judecătorești prezintă Ministerului Justiției un raport motivat privind modul de respectare a termenului rezonabil și, după caz, dosarul sau o copie de pe dosar.

Raportul privind modul de respectare a termenului rezonabil se prezintă în scris și va conține: numele și prenumele judecătorului, ale reprezentantului autorității implicate în proces, ale executorului judecătoresc sau ale reprezentantului autorității responsabile de executarea hotărârii judecătorești; date

despre acțiunile procesuale întreprinse, termenele de realizare și motivarea acestora; date despre acțiunile procesuale întreprinse în vederea accelerării procedurii de judecare, după caz; alte date relevante privind respectarea termenului rezonabil.

Din materialele dosarului și, anume, din raportul, anexat la materialele dosarului (f. d. 31, 32), rezultă că, la data de 15 ianuarie 2014, Roman Doroftei a depus în Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău cerere de chemare în judecată împotriva Comisiei de licențiere a profesiei de avocat a Uniunii Avocaților din RM, prin care a solicitat anularea pct.1.1 nr. 6 al hotărârii nr. 17 din 11 decembrie 2013, prin care s-a dispus de a nu-l admite în profesia de avocat.

Conform fișei de repartizare a dosarului, cauza civilă a fost repartizată în mod automat judecătorului Steliana Iorgov.

La data de 24 ianuarie 2014, a fost emisă încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, prin care cauza a fost acceptată spre examinare, a fost obligat pârâtul să prezinte actul administrativ contestat și documentația, care a stat la baza emiterii acestuia, la prima zi de înfățișare, fiind avertizat de posibilitatea aplicării unei amenzi în mărime de pînă la 10 salarii minime pentru fiecare zi de întârziere pentru neîndeplinirea cerințelor instanței și a fost numită ședința de judecată pentru data de 05 februarie 2014, ora 15.30.

La data de 04 februarie 2014, reprezentantul Comisiei de licențiere a Uniunii Avocaților din RM, avocatul Tudor Coadă a solicitat amânarea ședinței de judecată, invocând starea de sănătate.

La data de 05 februarie 2014, Roman Doroftei a depus o cerere de concretizare a cerințelor sale, iar cauza a fost amânată pentru data de 03 martie 2014.

La data de 03 martie 2014, Roman Doroftei a înaintat instanței de judecată un demers, prin care a solicitat reclamarea probelor, iar demersul a fost admis și a fost amânată ședința de judecată pentru data de 08 aprilie 2014.

Ședința de judecată din 08 aprilie 2014 nu a avut loc, deoarece judecătorul s-a aflat la seminar în incinta Institutului Național al Justiției.

De asemenea, din materialele dosarului rezultă că, după data de 08 aprilie 2014 au mai avut loc două ședințe de judecată: 14 aprilie 2014 și 12 mai 2014 (f.d.41, 43).

La data de 22 mai 2014, a fost emisă hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, prin care acțiunea a fost admisă.

La data de 19 iunie 2014, Comisia de licențiere a Uniunii Avocaților din RM a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, iar la data de 02 august 2014, cauza a fost repartizată spre examinare în ordine de apel judecătorului Eugen Clim.

Părțile au fost citate pentru a se prezenta la ședința de judecată la Curtea de Apel Chișinău la data de 29 octombrie 2014.

Ședința de judecată din 29 octombrie 2014 a fost amânată la cererea reprezentantului Comisiei de licențiere a Uniunii Avocaților din RM, avocatul Tudor Coadă pentru data de 10 decembrie 2014.

În cadrul ședinței de judecată din 10 decembrie 2014 completul de judecată, după retragerea în camera de deliberare, a dispus reluarea procesului de judecată, iar examinarea cauzei a fost amânată pentru data de 28 ianuarie 2015.

Ședința de judecată din 28 ianuarie 2015 a fost amânată la solicitarea reclamantului Doroftei Roman din motivul necesității încheierii unui contract de asistență juridică cu un avocat pentru a-i reprezenta interesele pentru data de 11 februarie 2015.

În ședința de judecată din 11 februarie 2015 nu s-a prezentat reprezentantul Comisiei de licențiere a Uniunii Avocaților din RM, avocatul Tudor Coadă, motiv pentru care ședința de judecată a fost amânată pentru data de 18 februarie 2015.

Prin cererea din 17 februarie 2015 reprezentantul părâtei, avocatul Tudor Coadă a solicitat amânarea ședinței de judecată pe motivul implicării într-un alt proces, iar reclamantul Roman Doroftei a depus cerere de amânare pe motivul aflării în concediu medical, astfel, ședința de judecată a fost amânată pentru data de 18 martie 2015.

Prin încheierea Președintelui Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2015 a fost dispusă examinarea cauzelor civile fixate în această zi într-un alt complet de judecată pe motivul aflării judecătorului Mihail Ciugureanu în concediu medical, iar a judecătorului Nina Vascan în concediu de odihnă anual.

În ședința de judecată din 18 martie 2015 instanța de judecată a dispus amânarea ședinței de judecată pentru data de 22 aprilie 2015 pe motiv că, examinarea cauzei în fond a început în completul de judecată, format din judecătorii Mihail Ciugureanu, Eugeniu Clim și Boris Bîrca, iar judecătorul Mihail Ciugureanu se află în concediu medical.

La data de 22 aprilie 2015 a fost pronunțată decizia Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către Comisia de licențiere a Uniunii Avocaților din RM, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La data de 22 iulie 2015, Roman Doroftei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 30 septembrie 2015 recursul declarat de către Roman Doroftei a fost declarat admisibil, cu fixarea cauzei spre examinare pentru data de 11 noiembrie 2015.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 11 noiembrie 2015 recursul declarat de către Roman Doroftei a fost admis, au fost casate integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea constatării ca fiind susținută proba verbală cu nr. 2 cu admiterea în profesia de avocat și obligarea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat a Uniunii Avocaților din RM de a elibera actele de rigoare în acest sens și a fost emisă în această parte o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă cerința lui Roman Doroftei cu privire la constatarea ca fiind susținută proba verbală cu nr. 2 cu admiterea în profesia de avocat și obligarea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat a Uniunii Avocaților din RM de a elibera actele de rigoare în acest sens ca fiind neîntemeiată, iar în rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

În asemenea circumstanțe, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, prima instanță corect a concluzionat că, cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Roman Doroftei împotriva Ministerului Justiției cu privire la contestarea în parte a actului administrativ s-a aflat spre examinare în perioada 15 ianuarie 2014-11 noiembrie 2015, respectiv, 01 an și 10 luni, fapt care constituie o încălcare a dreptului lui Roman Doroftei la judecarea în termen rezonabil a cauzei.

Conform art. 5 alin. (1) din Legea privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, în urma constatării faptului că a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, instanța de judecată decide asupra acordării unei satisfacții echitabile de la bugetul de stat în contul reparării prejudiciului moral, material, precum și a costurilor și a cheltuielilor de judecată.

La caz, se reține că, la aprecierea prejudiciului moral se ține cont de caracterul individual al fiecărei cauze, iar aceasta se face în raport cu criteriile de apreciere, cum este complexitatea cauzei, durata neexaminării, comportamentul părților, precum și miza pentru reclamant.

Totodată, la aprecierea prejudiciului moral, se ia obligatoriu în considerație principiul general al echității și suma nu trebuie să fie vădit disproporționată cu sumele acordate de Curtea Europeană în spețele similare. Sarcina probării prejudiciului moral nu poate fi pusă pe seama reclamantului și se apreciază individual pentru fiecare caz, luându-se în considerație argumentele ambelor părți în proces și excluzându-se excesiv și vădit exagerate.

În această ordine de idei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, cererea de chemare în judecată a lui Roman Doroftei împotriva Comisiei de licențiere a profesiei de avocat cu privire la contestarea actului administrativ, prin care s-a dispus de a nu-l admite pe Roman Doroftei în profesia de avocat, cade sub incidența art. 192 alin. (2) CPC, ceea ce presupune examinarea în mod prioritar și urgent.

Conform art. 22 din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, judecătorul decide primirea cererii de chemare în judecată sau respingerea acesteia în termen de 3 zile de la data depunerii, în condițiile Codului de procedură civilă. În cazul punerii cererii pe rol, judecătorul dispune: înmânarea copiei cererii de chemare în judecată și a copiilor actelor anexate la cerere pârâtului; prezentarea de către pârât a actului administrativ contestat și a documentației care a stat la baza emiterii acestuia, a înscrisurilor sau a altor date pe care instanța le consideră necesare în judecarea pricinii; citarea părților pentru ziua primei înfățișări, care trebuie fixată în cel mult 10 zile de la data punerii cererii pe rol. Pârâtul este obligat să prezinte instanței documentele solicitate la prima zi de înfățișare, în caz contrar i se aplică o amendă judiciară în mărime de pînă la 10 salarii minime pentru fiecare zi de întârziere nejustificată. Aplicarea amenzii judiciare nu scutește pârâtul de obligația de a prezenta documentele solicitate.

Din prevederile legale menționate rezultă că, procesul judiciar, în procedura contenciosului administrativ, urmează să se desfășoare cu celeritate.

Una din acțiunile obligatorii ce urmează a fi îndeplinite de către judecătorul în gestiunea căruia se află cauza este de a efectua citarea părților pentru ziua primei înfățișări, care trebuie fixată în cel mult 10 zile de la data punerii cererii pe rol, conform art. 22 alin. (2) lit. c) din Legea contenciosului administrativ.

În speță, însă, s-a stabilit că, ședința de judecată a fost numită cu depășirea termenului menționat.

Din punct de vedere a complexității, instanța de recurs consideră că, această cauză nu a fost dificilă factologic sau juridic, nu necesita o muncă juridică vastă, fiind una medie de complexitate, având în vedere subiecții în proces, obiectul litigiului, materialul probator și cadrul legal în baza căruia urma a fi verificată legalitatea actului administrativ contestat.

În ceea ce privește conduita părților și a autorităților naționale, instanța de recurs notează că, judecarea cauzei a derulat cu mai multe omisiuni din partea instanțelor de judecată, inclusiv multiplele amânări ale ședințelor de judecată ce au avut loc și din cauza neprezentării participanților la proces, fapt ce a dus la întâzieri nejustificate de judecare a cauzei.

Din materialele cauzei nu este clar care este motivul amânărilor ședințelor de judecată din 14 aprilie 2014 și 12 mai 2014.

De asemenea, din materialele cauzei rezultă existența amânărilor ședințelor de judecată ale instanței de apel, dar nu se poate deduce raționamentul amânărilor efectuate.

Este de menționat că, cauza enunțată a fost repartizată spre examinare în ordine de apel la data de 02 august 2014, iar decizia Curții de Apel Chișinău a fost emisă la data de 22 aprilie 2015.

În atare circumstanțe, se atestă că, perioada de examinare a cererii de apel a fost una excesivă.

La acest compartiment se mai remarcă și faptul că, deși la caz unele amânări ale ședințelor de judecată se datorează și acțiunilor lui Roman Doroftei, ultimul nu se poate considera responsabil pentru perioada îndelungată a examinării cauzei, or, comportamentul acestuia a fost în limita drepturilor procedurale de care se bucură părțile în proces, întru apărarea intereselor și drepturilor sale.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, ține în primul rând de competența instanțelor naționale de a decide dacă urmează ori nu să fie amânată judecarea cauzei, și instanțele pot face acest lucru, indiferent de poziția oricărei părți participante la proceduri (cauza Deservire SRL versus Moldova).

În ceea ce privește miza (interesul) pentru Roman Doroftei, se reține că, profesând o perioadă de 18 luni profesia de avocat în calitate de avocat stagiar, timp de 22 de luni acesta a fost împiedicat să-și continue activitatea, fiind, astfel, privat de dreptul de a-și exercita profesia.

Ținând cont de circumstanțele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că, prima

instanță just a hotărât în bază echitabilă acordarea recurentului Roman Doroftei a sumei de 10000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Roman Doroftei.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2016 și se menține hotărârea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 18 februarie 2016 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Roman Doroftei împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătoria
Doneva

Tatiana Vieru

Tamara Chișca-

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

Mariana Pitic